

Sygn. akt II K 1115/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2018r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Sobczak

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kulczyk

w obecności Prokuratora Karoliny Neumann

po rozpoznaniu dnia 20.04.2018r. sprawy karnej

M. N. (1) - syna A. i M. z domu B., urodz. (...) w G., zam. (...)-(...) M.(...), PESEL (...), obywatelstwa polskiego, nie karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 października 2017r. w m. O. kierował pojazdem mechanicznym – samochodem marki H., w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości z zawartością o godz. 6.18-0,79 mg/l, o godz. 6.33 – 0,79 mg/l i o godz. 6.54 - 0,71 mg/l, o godz. 6.56 – 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

o r z e k A:

1. oskarżonego **M. N. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 178a §1 kk i za to, na podstawie art. 178a§1 kk, wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesza warunkowo na okres 2 (dwóch) lat próby;
3. na podstawie art. 72§1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego M. N. (1) do powstrzymania się od nadużywania alkoholu;
4. na podstawie art. 73§1 kk oddaje oskarżonego M. N. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;
5. na podstawie art. 42 § 1 i 2 kk orzeka wobec oskarżonego **M. N. (1)** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
6. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego **M. N. (1)** środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
7. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata T. W. kwotę 504 zł (pięćset cztery) złote plus VAT – tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;
8. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty oraz od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 1115/17

UZASADNIENIE

W dniu 9 października 2017 r. około godziny 6.15 w miejscowości O. M. N. (2) prowadzący pojazd marki H. został zatrzymany do kontroli. Sprawdzona została trzeźwość zatrzymanego urządzeniem A.. Po zapaleniu się czerwonej diody dwukrotnie wykonano test urządzeniem A. Sensor. Wynik badania wykonanego o godzinie 6: 18 oraz o godzinie 6:33 wyniósł 0,79 mg/l. Kolejne badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykonano urządzeniem A. A..o i wyniosły one o godzinie 6:54 –0,71 mg/l oraz o godzinie 6:56 –0,73 mg/l.

dowody: wyjaśnienia oskarżonego k 16v-17v, 42, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 2, 4, świadectwo wzorcowania k. 3, 5,

W toku postępowania przygotowawczego M. N. (2) został poddany jednorazowemu badaniu sądowo-psychiatrycznemu. Biegli nie stwierdzili u niego objawów choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego ani innych zaburzeń czynności psychicznych kwestionujących jego poczytalność. Rozpoznali natomiast u niego uzależnienie od alkoholu. W chwili dokonania zarzucanego mu czynu nie miał on ograniczonej w stopniu znacznym lub zniesionej zdolności rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

dowód: opinia sądowo – psychiatryczna k. 46 – 47;

M. N. (2) (lat (...)) jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci w wieku (...) lat. Z zawodu jest mechanikiem maszyn budowlanych stolarzem, był zatrudniony w Starostwie Powiatowym w G. na stanowisku kierowca. W przeszłości nie był karany sądownie.

dowód: dane dot. oskarżonego k. 12,16-16 v, informacja z Krajowego Rejestru Sądowego – k.13;

M. N. (2) przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do postawionego zarzutu i wyjaśnił, że od około półtora roku przed zdarzeniem nadużywał alkoholu, związane to było z obniżeniem wynagrodzenia. W piątek przed zdarzeniem wypił sześć piw, w sobotę wypił kilka piw i butelkę whisky o pojemności jednego litra, z kolei w niedzielę do około godziny 17- stej wypił butelkę wódki ale nie pamiętał jaką miała ona pojemność. Jednocześnie przez cały weekend niewiele jadł. Po wstaniu w poniedziałek rano zjadł śniadanie i około 6.06 wyjechał samochodem do pracy. Przejechał około 2-3 km i został zatrzymany do kontroli drogowej. Zapewnił, że nie przypuszczał, że może być pod wpływem alkoholu, tym bardziej, że czuł się dobrze. Początkowo chciał też dobrowolnie poddać się karze.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 16v-17v, 42- 42v)

Sąd co do zasady nie znalazł postaw aby kwestionować wyjaśnienia oskarżonego **M. N. (2)** ponieważ były one logiczne i konsekwentne. Zastrzeżenia budziły jedynie twierdzenia oskarżonego, że po tym jak przez cały weekend spożywał duże ilości alkoholu, nie miał on świadomości, że w poniedziałek rano nadal może być nietrzeźwy. W szczególności przeczą temu wyniki badania na zawartość alkoholu wskazujące na trzykrotne przekroczenie normy alkoholu przy pierwszych badaniach.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów i protokołów zgromadzonych w toku postępowania, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując podstaw do kwestionowania ich autentyczności. W zakresie protokołów badania trzeźwości dodatkowo nadmienić należało, że urządzenia, którymi dokonywano pomiaru – jak wynika z załączonych świadectw wzorcowania – były wzorcowane 14 i 19 lipca 2017 r.

Sąd dał wiarę dowodowi z **opinii biegłych lekarzy psychiatrów** dotyczącej stanu zdrowia psychicznego i poczytalności oskarżonego M. N. (2). Opinia ta została wykonana w sposób wnikliwy i rzetelny przez lekarzy specjalistów o odpowiednio wysokich kwalifikacjach. Nie ma zatem podstaw by kwestionować jej wiarygodność.

Zdaniem Sądu na podstawie zebranego materiału dowodowego wina oskarżonego została wykazana w sposób nie budzący wątpliwości.

Art. 178a §1 kk penalizuje zachowanie polegające na prowadzeniu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego. Stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5

promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub też zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość (art. 115 § 16 kk).

Sąd przyjął, iż zachowanie **M. N. (2)** wyczerpało znamiona wskazanego powyżej przestępstwa ponieważ w dniu 9 października 2017r. w O. kierował on pojazdem mechanicznym – samochodem marki H., w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości z zawartością o godz. 6.18-0,79 mg/l, o godz. 6.33 – 0,79 mg/l i o godz. 6.54 - 0,71 mg/l, o godz. 6.56 – 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Występek przewidziany w art. 178a § 1 kk jest zagrożony karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat 2. Rozważając w tych ramach wymiar kary wobec oskarżonego Sąd uwzględnił następujące okoliczności:

Sąd na niekorzyść oskarżonego potraktował znaczny stopień nietrzeźwości, z jakim oskarżony kierował pojazd na drodze publicznej. Stopień nietrzeźwości oskarżonego, w jakim poruszał się on samochodem trzykrotnie przekraczał dopuszczalną normę w świetle przepisów prawa karnego.

Z kolei na korzyść oskarżonego Sąd potraktował uprzednią niekaralność oskarżonego.

Mając na względzie wszystkie powyżej opisane okoliczności Sąd uznał, że wobec oskarżonego należało orzec na podstawie art. 178a § 1 kk karę dwóch miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie – z uwagi na niekaralność oskarżonego i jego dotychczasowy tryb życia - na mocy art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 kk zawieszono na dwuletni okres próby. Wymiar tej kary odpowiada zdaniem Sądu stopniowi społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, który należy ocenić jako dość znaczny. W ocenie Sądu kara co do jej rodzaju i wymiaru nie przekracza stopnia winy oskarżonego, który należy uznać również za dość znaczny. Sąd wymierzając karę w tym wymiarze wyszedł z przekonania, że jej rodzaj odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej. W ocenie Sądu kara ta zdaje się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej, a mianowicie uzmysławia ona społeczeństwu, że prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości spotyka się z reakcją organów wymiaru sprawiedliwości. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1-szym i 2-gim sentencji wyroku.

Z uwagi na charakter przestępstwa przypisanego oskarżonemu został on na mocy art. 72§1 pkt 5 kk zobowiązany do powstrzymania się od nadużywania alkoholu, zaś na mocy art. 73§1 kk oddany pod dozór kuratora sądowego (pkt 3 i 4 wyroku).

Oskarżony został skazany za popełnienie przestępstwa przewidzianego w art. 178a § 1 kk. W związku z tym Sąd na podstawie art. 42 §1 i 2 kk orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres trzech lat, a więc okres minimalny określony w art. 43 § 1 kk. Podejmując to rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie opisane już powyżej okoliczności, które zostały wzięte pod uwagę przy wymiarze kary. W ocenie Sądu orzeczony okres środka karnego określonego w art. 42 kk jest współmierny do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu przestępnego oraz winy oskarżonego, które należy uznać za dość znaczne. Zdaniem Sądu wymiar tego środka karnego odpowiada pozostałym dyrektywom wymiaru kary, w szczególności dyrektywie prewencji indywidualnej. Sąd z uwagi na stwierdzone u oskarżonego uzależnienie od alkoholu oraz wysoki stopień nietrzeźwości w jakim poruszał się on samochodem (pierwsze i drugie badanie - 0,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, trzecie badanie –0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz czwarte badanie – 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) nie znalazł podstaw do tego aby orzec zakaz prowadzenia pojazdów jedynie w odniesieniu do kategorii B. Samo podanie się leczeniu odwykowemu przez oskarżonego w ostatnich miesiącach – na dowód czego przedłożone zostały stosowne dokumenty - nie daje w ocenie sądu dostatecznej gwarancji, że w chwili słabości nie sięgnie on znowu po alkohol, ponieważ jest to zbyt krótki okres czasu od poddania się terapii aby ocenić czy jest ona faktycznie trwała. Do tego kategorii C i E odnoszą się do dużych pojazdów, a zatem orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów z wyłączeniem tych kategorii wymaga szczególnej ostrożności bowiem takie pojazdy mogą stanowić potencjalnie większe zagrożenie na drodze niż pojazdy osobowe.

W ocenie Sądu wychowawczą rolę w kształtowaniu świadomości prawnej oskarżonego mogło spełnić świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych, dlatego też orzeczono na podstawie art. 43a § 2 kk jak w punkcie 3-cim sentencji wyroku.

W punkcie siódmym wyroku orzeczono o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. T. W. kwotę 504 zł + 23% podatku VAT.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 kpk Sąd w punkcie 4-tym wyroku zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty, zwolnił także go od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania w części go obciążającej, którymi obciążył Skarb Państwa. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że obecnie oskarżony jest bezrobotny/ jego dochody są obniżone...